

سعد آباد؛ باغ ۱۵۰ ساله تهران

مجموعه فرهنگی و تاریخی سعدآباد برشی زیبا از تاریخ معاصر ایران است

مجموعه کاخ موزه سعدآباد به‌عنوان بزرگ‌ترین باغ و مجموعه تاریخی شهر تهران با قدمتی ۱۵۰ ساله و ۸۰۰ هزار مترمربع مساحت که طول آن از شمال به جنوب در امتداد رودخانه دربند است. این باغ زیبا یکی از جاذبه‌های تاریخی و فرهنگی شهر است که با زیبایی‌هایش همواره توجه بازدیدکنندگان را به‌خود جلب می‌کند.

هر اتاق و هر بخش از این کاخ، داستانی شگفت‌انگیز را برای شما روایت می‌کند. از سالن‌های پذیرایی با میلمان فاخر و آینه‌های کریستالی تا اتاق‌های خصوصی و سالن‌های هنری با تابلوهای قیمتی شما را به ضیافت نگاه دعوت می‌کند.

همچنین باغ‌های زیبای اطراف کاخ سعدآباد، با تنوع درختان و گل‌ها، محیطی آرام و دلنشین را برای بازدیدکنندگان ایجاد کرده است. اینجا جایی است که می‌توانید از فضای طبیعی زیبا و آرامش‌بخش آن لذت ببرید و لحظاتی دلپذیر را سپری کنید.

تصویر هوایی از باغ ۸ هکتاری کاخ موزه سعدآباد

دوران	پهلوی اول
مساحت	۴۶۰ هزار مترمربع
مورد استفاده فعلی از انقلاب	عمارت بیلاقی علی‌خان وانی
مورد استفاده بعد از انقلاب	انبار تشریفات

عمارت مرموز باغ ۸ هکتاری

در بالاترین نقطه مجموعه سعدآباد، منطقه پر رمز و رازی به نام «تپه‌علیخان» وجود دارد که دارای مساحتی حدود یک هکتار است. در این مکان، موزه‌های برادران امیدوار، کاخ موزه سبزه و بنایی که در سالیان اخیر به کاخ احمدشاهی معروف شده که در واقع همان قصر علیخان است در نزدیکی جنگلی به نام «دره جنی» قرار گرفته است.

دوستعلی معیری، در کتاب «رجال عصر ناصری» می‌نویسد که علیخان از اعیان دوره قاجار در بالاترین نقطه روستای جعفرآباد شمیران، عمارت بیلاقی و باغ بزرگی را احداث کرده بود. او تابستان‌ها وزرا و رجال برجسته زمان خود را به این باغ دعوت می‌کرد و مهمانی‌های بزرگی در آن برگزار می‌کرد. پس از مدتی، پسر علیخان به نام سردار همایون، یک عمارت دیگر را در کنار کوه ساخت که دیوار اتاق‌های آن از یک طرف به پدنه کوه متصل بود. این باغ و عمارت‌ها با نام «قصر علیخان» شناخته می‌شد و در دوره پهلوی به مجموعه سعدآباد متصل شد.

دوران	قاجاریه
مساحت	۳۳ هزار مترمربع
زیرساخت طبقه	۱۵۹ هزار مترمربع در یک طبقه و یک طبقه دیگر زیر زمین
مورد استفاده فعلی از انقلاب	دفتر کار و تالار محل اجلاس هیئت‌التفویض محل سکونت برادر محمدشاه پهلوی محل سکونت سرانگیز مخصوص
مورد استفاده بعد از انقلاب	موزه مجموعه آثار استاد فرشچیان

عمارت اندرونی سردار اعظم، سرای چهره‌های ماندگار شد

این عمارت از جمله آثار دوره قاجار در مجموعه سعدآباد به‌شمار می‌آید که براساس اسناد تاریخی، متعلق به یکی از شاهزادگان قاجار بوده و به همراه عمارت جنوبی خود، یک باغ را تشکیل می‌داد. این باغ و عمارت‌ها، ابتدای شکل‌گیری مجموعه سعدآباد را نشان می‌دهند.

رضاخان سردار سپه، با خرید این مکان، زمین‌ها را برای تأسیس مجموعه سعدآباد فراهم کرد و به‌طور مداوم اراضی و باغ‌های اطراف را به تملک خود درآورد. این باغ در آن زمان دارای دو عمارت داخلی و خارجی بود که امروزه نیز همچنان وجود دارند.

عمارت خارجی که امروز به‌عنوان موزه «استاد فرشچیان» شناخته می‌شود، شامل یک ساختمان بیلاقی است که از سه جهت به ایوان‌های پوشیده می‌پیوندد. این عمارت در جنوبی‌ترین نقطه مجموعه قرار دارد. همچنین عمارت داخلی که به‌عنوان موزه «چهره‌های ماندگار» شناخته می‌شود، در شمالی‌ترین نقطه مجموعه واقع شده و از دو سو به ایوان‌های ستون‌دار می‌پیوندد.

با توجه به بررسی‌ها، عمارت خارجی به‌لحاظ ظرافت‌های معماری برجسته‌تر و ارزشمندتر بوده و عمارت داخلی، با سادگی بیشتری طراحی شده است. پس از تملک آن توسط رضاشاه، این دو عمارت به توران، مادر شاهپور غلامرضا پهلوی، واگذار شد و پس از جدایی او، به مرور زمان، این دو عمارت متروکه شدند و تا قبل از انقلاب اسلامی به‌عنوان انبار استفاده می‌شدند.

این بنا در بازه زمانی از سال ۱۳۸۶ تا ۱۳۹۳ با همکاری سازمان میراث فرهنگی و گردشگری و سازمان صدا و سیما جمهوری اسلامی ایران به موزه و سرای «چهره‌های ماندگار» تبدیل شد.

کاخ موزه سبزه - سعدآباد

دوران	پهلوی اول
سال ساخت	۱۳۱۶ الی ۱۳۱۹
مساحت	۳۹۴ مترمربع
زیرساخت طبقه	۴۹۴ مترمربع در سه طبقه
مورد استفاده فعلی از انقلاب	وزارت دربار
مورد استفاده بعد از انقلاب	موزه هنرهای زیبا

وزارتی که موزه هنرهای زیبا شد

ساختمان موزه هنرهای زیبا، یکی از بزرگ‌ترین و زیباترین ساختمان‌های مجموعه سعدآباد است. بیابید به دنیایی از زیبایی و هنر سر بزنیم؛ به دنیایی که در آن هر زمان و مکان را با آثاری خیره‌کننده مقابل چشم شما قرار می‌دهد.

ساختمان موزه هنرهای زیبا، یکی از بزرگ‌ترین و زیباترین ساختمان‌های مجموعه سعدآباد است. با زیربنایی به مساحت ۳۹۴ مترمربع، این ساختمان در جنوبی‌ترین نقطه مجموعه سعدآباد واقع شده و به‌عنوان ورودی اصلی و نخستین موزه قابل بازدید در مجموعه سعدآباد شناخته می‌شود.

این ساختمان که به همت معماران در جنوبی‌ترین نقطه مجموعه سعدآباد ایجاد شده، یک اثر هنری و معماری فراتر از خیال است.

شروع ساخت این عمارت به دوران رضاشاه برمی‌گردد؛ زمانی که معماران با استفاده از سنگ مرمر سیاه معادن ولی‌آباد چالوس، نمایی تاریک را برای آن خلق کردند و به نام «کاخ اسود» معروف شد. بعداً، به دستور محمدرضا پهلوی، ساختمان با سنگ‌های کینتکس سفید پوشانده شد و در سال ۱۳۴۶ به‌عنوان وزارت دربار مورد بهره‌برداری قرار گرفت. با پیروزی انقلاب اسلامی، در سال ۱۳۵۷ طبقه همکف این ساختمان به‌عنوان اداره کل موزه‌های کشور مورد استفاده قرار گرفت و در همان زمان طبقات دوم و سوم برای نمایش آثار موزه‌ها آماده شدند.

در سال ۱۳۶۱، این ساختمان به‌عنوان موزه هنرهای زیبا به بهره‌برداری رسید و در طبقه همکف آن، آثار نمایش داده شدند.

در این ساختمان گنجینه‌های ارزشمند از تابلوهای نقاشی، مجسمه‌ها، ظروف و سایر آثار هنری نگهداری می‌شود. این موزه همچنین آثاری از دفاتر نخست‌وزیری، موزه نگارستان و کاخ‌های دیگر را نیز در خود جای داده است. ساختمان دارای ۳ طبقه همکف، اول و دوم است، هر طبقه دارای یک سالن بزرگ و تعدادی تالار است که جاذبه‌ای بسیار برای علاقه‌مندان به هنر و فرهنگ ایرانی محسوب می‌شود.

کاخ موزه سعدآباد